

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. lapkričio 23 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Aplinka — Orhuso konvencija — Direktyva 2003/4/EB — 4 straipsnio 2 dalis — Visuomenės galimybė susipažinti su informacija — Sąvoka „informacija apie emisiją į aplinką“ — Direktyva 91/414/EEB — Direktyva 98/8/EB — Reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 — Augalų apsaugos ir biocidinių produktų pateikimas rinkai — Konfidencialumas — Pramoninių ir komercinių interesų apsauga“

Byloje C-442/14

dėl *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Apeliacinis administracinis prekybos ir pramonės teismas, Nyderlandai) 2014 m. rugsėjo 12 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2014 m. rugsėjo 24 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Bayer CropScience SA-NV,

Stichting De Bijenstichting

prieš

College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden,

dalyvaujant

Makhtesim-Agan Holland BV,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. L. da Cruz Vilaça, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas A. Tizzano (pranešėjas), teisėjai M. Berger, E. Levits ir F. Biltgen,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. vasario 4 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Bayer CropScience SA-NV*, atstovaujamos advokatų E. Broeren ir A. Freriks,

— *Stichting De Bijenstichting*, atstovaujamos advokato L. Smale,

* Proceso kalba: nyderlandų.

- *College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden*, atstovaujamos advokatų J. Geerdink ir D. Roelands-Fransen,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos B. Koopman ir M. Bulterman,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir A. Lippstreu,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos I. Chalkias, O. Tsirkinidou ir A. Vasilopoulou,
- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos L. Swedenborg, E. Karlsson, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson ir N. Otte Widgren,
- Europos Komisijos, atstovaujamos L. Pignataro-Nolin, F. Ronkes Agerbeek, P. Ondrusek ir H. Kranenborg,

susipažinęs su 2016 m. balandžio 7 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991, p. 1, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 11 t., p. 332) 14 straipsnio, 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką (OL L 123, 1998, p. 1, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 23 t., p. 3) 19 straipsnio, 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinancio Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009, p. 1) 59 ir 63 straipsnių ir 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinancios Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003, p. 26, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 375) 4 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Bayer CropScience BV* (toliau – *Bayer*) ir *Stichting De Bijenstichting* (toliau – *Bijenstichting*) ginčą su *College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden* (augalų apsaugos ir biocidinių produktų autorizavimo įstaiga, toliau – CTB) dėl 2013 m. kovo 18 d. sprendimo, kuriuo pastaroji iš dalies patenkino *Bijenstichting* prašymą atskleisti dokumentus, kuriuos *Bayer* pateikė per tam tikrų augalų apsaugos ir biocidinių produktų, kurių sudėtyje yra veikliosios medžiagos imidakloprido, pateikimo Nyderlandų rinkai autorizacijos procedūrą.

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

- 3 Sutarties dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (toliau – TRIPS sutartis), esančios 1994 m. balandžio 15 d. Marakeše pasirašytos Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties 1C priede, kuri buvo patvirtinta 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl

daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, 1994, p. 1, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk, 21 t. p. 80), 39 straipsnio 3 dalyje nurodyta:

„Valstybės narės, reikalaujamos, kad farmacijos ar žemės ūkio chemijos produktų, turinčių naujų cheminių junginių, sankcionavimui [leidimui parduoti] būtų pateikiama komercinė paslaptis [pateikiami konfidencialūs duomenys] apie bandymą ar būtų teikiami kitokie duomenys, kuriems sudaryti reikia daug pastangų, gina tokius duomenis nuo nesąžiningo tų duomenų komercinio panaudojimo. Be to, valstybės narės gina tokius duomenis, neleidžiamos jų atskleisti, išskyrus tuos atvejus, kai būtina juos atskleisti siekiant apsaugoti visuomenę, arba nebent imamasi tokių priemonių siekiant užtikrinti, kad duomenys būtų saugomi nuo nesąžiningo komercinio panaudojimo.“

- 4 Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais, patvirtintos Europos bendrijos vardu 2005 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimu 2005/370/EB (OL L 124, 2005, p. 1, toliau – Orhuso konvencija), 4 straipsnyje „Teisė gauti informaciją apie aplinką“ numatyta:

„1. Kiekviena Šalis užtikrina, kad, laikantis šio straipsnio nuostatų, valstybės institucijos, atsakydamos į prašymą suteikti informaciją apie aplinką ir vadovaudamosi nacionaliniais įstatymais, suteiktų tokią informaciją <...>

<...>

4. Prašymas suteikti informacijos apie aplinką gali būti atmestas, jeigu tokios informacijos paskelbimas darytų neigiamą įtaką:

<...>

d) komercinės ir pramoninės informacijos konfidencialumui teisėtų ekonominių interesų apsaugai, kai tokią apsaugą reglamentuoja įstatymai [kai teisėtų ekonominių interesų apsaugos sumetimais tokį slaptumą saugo teisės aktai]. Pagal šią sistemą su teršalų išmetimais į aplinką susijusi informacija yra teikiama visuomenei;

<...>

Nurodytos atsisakymo teikti informaciją priežastys aiškinamos siaurai atsižvelgiant į visuomenės pageidavimą gauti tokios informacijos ir ar prašoma informacija yra susijusi su teršalų išmetimais į aplinką.

<...>“

Sąjungos teisė

Augalų apsaugos ir biocidinių produktų pateikimo rinkai autorizacijos reglamentavimas

- 5 Direktyvos 91/414 2 straipsnio 2 punkte sąvoka „augalų apsaugos produktų likučiai“ apibrėžta taip:

„viena ar kelios augalų apsaugos produktų medžiagos, įskaitant jų metabolitus bei produktus, atsirandančius dėl jų skilimo ar sąveikos su kitomis medžiagomis, esančios augaluose arba augaliniuose produktuose arba ant jų, gyvūninės kilmės produktuose arba ant jų, arba kitur aplinkoje panaudojus augalų apsaugos produktą.“

6 Šios direktyvos 14 straipsnyje nustatyta:

„Valstybės narės ir Komisija, nepažeisdamos [Direktyvos 2003/4], užtikrina, kad pareiškėjų pateikta informacija, susijusi su pramoninėmis ir komercinėmis paslaptimis, būtų laikoma paslapyje, jeigu to prašo pareiškėjas, norintis, kad veiklioji medžiaga būtų įrašyta į I priedą arba įregistruotas augalų apsaugos produktas, ir valstybė narė arba Komisija patvirtina, kad pareiškėjo prašymas garantuojamas [pritaria pareiškėjo prašymo pagrindimui].“

<...>“

7 Direktyvos 98/8 2 straipsnio 1 dalies g punkte sąvoka „likučiai“ apibrėžta taip:

„Viena arba daugiau biocidiniame produkte esančių medžiagų, išliekančių jį panaudojus, įskaitant tokių medžiagų metabolitus ir jų skilimo arba reakcijos produktus.“

8 Šios direktyvos 19 straipsnyje „Konfidencialumas“ nurodyta:

„1. Nepažeisdamas [Direktyvos 2003/4], pareiškėjas gali nurodyti kompetentingai institucijai informaciją, kuri, jo nuomone, yra komercinė paslaptis ir kurios atskleidimas galėtų pakenkti jam gamybos ir komercijos požiūriu, todėl jis norėtų, kad jos nesužinotų jokie asmenys, o tik kompetentingos institucijos ir Komisija. Kiekvieną kartą bus reikalaujama išsamaus pagrindimo. <...>

2. Kompetentinga institucija, priimanti paraiškas, remdamasi pareiškėjo pateiktuose dokumentuose nurodyta informacija, nusprendžia, kuri informacija yra konfidenciali, kaip apibrėžta šio straipsnio 1 dalyje.

<...>“

9 Reglamento Nr. 1107/2009 3 straipsnio 1 punkte sąvoka „likučiai“ apibrėžta taip:

„viena ar kelios medžiagos, esančios augaluose arba augalinės kilmės produktuose ar ant jų, valgomuosiuose gyvūninės kilmės produktuose, geriamajame vandenyje ar kitur aplinkoje, atsiradusios dėl augalų apsaugos produkto naudojimo, įskaitant jų metabolitus bei produktus, atsirandančius dėl jų skilimo ar reagavimo su kitomis medžiagomis;

<...>“

10 Šio reglamento 33 straipsnyje „Paraiška dėl autorizacijos arba autorizacijos pakeitimas“ numatyta:

„1. Pareiškėjas, pageidaujantis pateikti augalų apsaugos produktą į rinką, asmeniškai arba per atstovą teikia paraišką dėl autorizacijos arba autorizacijos pakeitimo kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje ši augalų apsaugos produktą ketinama pateikti į rinką.

<...>

4. Teikdamas paraišką, pareiškėjas, vadovaudamasis 63 straipsniu, gali prašyti išsaugoti tam tikros informacijos, įskaitant tam tikras dokumentų rinkinio dalis, konfidencialumą ir fiziškai atskiria tą informaciją.

<...>

Gavusi prašymą susipažinti su informacija, paraišką nagrinėjanti valstybė narė sprendžia, kokia informacija turi būti laikoma konfidencialia.

<...>

11 Minėto reglamento 63 straipsnyje „Konfidencialumas“ nustatyta:

„1. Asmuo, kuris tvirtina [prašo], kad pagal šį reglamentą jo pateikta informacija turi būti [būtų] laikoma konfidencialia, turi pateikti patikrinamą pagrindą paaiškinimą, kad įrodytų, jog dėl tokios informacijos atskleidimo nukentėtų jo komerciniai interesai <...>

2. Paprastai laikoma, kad atitinkamo asmens komercinių interesų ar asmens privatumo ir neliečiamumo apsauga sumažinama atskleidus informaciją, susijusią su:

- a) gamybos metodu;
- b) veikliosios medžiagos priemaišų specifikacija, išskyrus toksikologiniu, ekotoksikologiniu ar aplinkos aspektu svarbiomis laikomas priemaišas;
- c) veikliosios medžiagos, įskaitant priemaišas, gamybos siuntų rezultatais;
- d) pagamintoje veiklojoje medžiagoje esančių priemaišų analizės metodais, išskyrus metodus, taikomus toksikologiniu, ekotoksikologiniu ar aplinkos aspektu svarbiomis laikomoms priemaišoms;
- e) gamintojo ar importuotojo ir pareiškėjo ar autorizacijos turėtojo ryšiais;
- f) informacija apie visą augalų apsaugos produkto sudėtį;
- g) asmenų, susijusių su bandymais su stuburiniais gyvūnais, vardais ir pavardėmis bei adresais.

3. Šis straipsnis neturi poveikio [Direktyvos 2003/4] taikymui.“

Teisės susipažinti su informacija apie aplinką reglamentavimas

12 Direktyvos 2003/4 1, 5, 9 ir 16 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(1) Padidintos visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir tokios informacijos platinimas padeda geriau suvokti aplinkosaugos klausimus, laisvai pasikeisti nuomonėmis, veiksmingiau visuomenei dalyvauti priimant su aplinkos apsauga susijusius sprendimus ir galiausiai pagerinti aplinką.

<...>

(5) 1998 m. birželio 25 d. Europos bendrija pasirašė [Orhuso konvenciją]. Kad šią Konvenciją galėtų pasirašyti Europos bendrija, Bendrijos teisės aktų nuostatos turi atitikti tą Konvenciją.

<...>

(9) Taip pat būtina, kad valdžios institucijos sudarytų galimybę kuo plačiau naudotis ir platintų informaciją apie aplinką plačiajai visuomenei, ypač naudodamos informacijos ir telekomunikacijų technologijas. <...>

<...>

(16) Teisė į informaciją reiškia, kad informacijos atskleidimas yra bendra taisyklė ir kad konkrečiais ir aiškiai apibrėžtais atvejais valdžios institucijoms turėtų būti leidžiama nepatenkinti prašymo dėl informacijos apie aplinką. Atsisakymo pateikti informaciją pagrindai turėtų būti aiškinami ribojančiai [siaurai], informacijos atskleidimo visuomenei interesą palyginant su atsisakymo ją pateikti interesu. <...>“

13 Šios direktyvos 1 straipsnyje nustatyta:

Šios direktyvos tikslai yra šie:

- a) užtikrinti teisę susipažinti su valdžios institucijų turima arba joms skirta informacija apie aplinką ir nustatyti naudojimosi šia teise pagrindines sąlygas bei praktines priemones; ir
- b) užtikrinti, kad laikui bėgant [*ex officio*] informacija apie aplinką palaipsniui būtų pateikiama ir platinama visuomenei taip, kad būtų galima pasiekti, jog informacija apie aplinką būtų kuo plačiau sistemiškai prieinama ir platinama visuomenei. Todėl, jei įmanoma, visų pirma turėtų būti skatinamas kompiuterinių telekomunikacijų ir (arba) elektroninių technologijų naudojimas.“

14 Šios direktyvos 2 straipsnyje „Sąvokos“ numatyta:

„Šioje direktyvoje:

„1) „Informacija apie aplinką“ – rašytinės, vaizdinės, akustinės, elektroninės arba kitos materialios formos informacija apie:

- a) aplinkos elementų, tokių kaip oro ir atmosferos, vandens, dirvos, žemės, kraštovaizdžio ir gamtos telkinių [vietovių], įskaitant pelkes, pakrantės ir jūrų zonas, biologinės įvairovės ir jos komponentų, taip pat ir genetiškai modifikuotų organizmų, būklę ir šių elementų sąveiką;
- b) faktorius, tokius kaip medžiagos, energija, triukšmas, radiacija arba atliekos, įskaitant radioaktyvias atliekas, emisijas, išleidimus ir kitus išmetimus į aplinką, darančius arba galinčius daryti įtaką a punkte nurodytiems aplinkos elementams;

<...>“

15 Remiantis šios direktyvos 3 straipsnio „Galimybė susipažinti su informacija pateikus prašymą“ 1 dalimi:

„Valstybės narės užtikrina, kad būtų reikalaujama, jog valdžios institucijos, laikydamosi šios direktyvos nuostatų pareiškėjo prašymu pateiktų jų turimą arba joms skirtą informaciją apie aplinką, nereikalaudamos pareiškėjo nurodyti intereso.“

16 Direktyvos 2003/4 4 straipsnio „Išimtys“ 2 dalyje nustatyta:

„Valstybė narė gali numatyti, kad prašymas pateikti informaciją apie aplinką būtų atmestas, jei informacijos atskleidimas neigiamai paveiktų:

<...>

- d) komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumą, jei toks konfidencialumas numatytas nacionalinės arba Bendrijos teisės aktais tam, kad būtų apsaugoti teisėti ekonominiai interesai, įskaitant visuomenės interesą išsaugoti statistinių duomenų konfidencialumą ir mokesčių slaptumą;

<...>

Straipsnio 1 ir 2 dalyse minėto nepatenkinimo pagrindai turėtų būti aiškinami ribojančiai [siaurai], konkrečiu atveju atsižvelgiant į visuomenės interesą informacijos atskleidimu. Kiekvienu konkrečiu atveju visuomenės interesas informacijos atskleidimu turi būti palygintas su atsisakymo ją pateikti interesu. Valstybės narės pagal straipsnio 2 dalies a, d, f, g ir h punktus negali numatyti, kad prašymas būtų nepatenkintas, jei prašymas susijęs su emisijos į aplinką informacija [informacija apie emisiją į aplinką].

<...>“

Pramoniniams išmetamiems teršalams taikomos nuostatos

- 17 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvos 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės (OL L 257, 1996, p. 26, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk, 3 t., p. 80) 2 straipsnio 3 ir 5 punktuose numatyta:

„Šioje direktyvoje vartojami šie sąvokų apibrėžimai:

<...>

- 3) „įrenginys“ yra stacionarus technikos objektas, kuriame vykdoma viena arba kelios I priede išvardintų veiklos rūšių, ir bet kuri kita tiesiogiai susijusi veikla, kuri techniškai siejasi su toje vietoje vykdoma veikla, galinčia sukelti teršalų išmetimą ir taršą;

<...>

- 5) teršalų išmetimas – medžiagų, virpesių, šilumos arba triukšmo tiesioginis arba netiesioginis išleidimas iš įrenginio pavienių arba paskleistų šaltinių į orą, vandenį arba dirvą;

<...>“

- 18 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010, p. 17) 3 straipsnio 3 ir 4 punktuose nustatyta:

„Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

<...>

- 3) įrenginys – stacionarus technikos objektas, kuriame vykdoma viena arba kelios I priede arba VII priedo 1 dalyje išvardytos veiklos rūšys ir bet kuri kita toje pačioje vietoje vykdoma tiesiogiai susijusi veikla, kuri techniškai susijusi su tuose prieduose išvardytų rūšių veikla ir gali sukelti teršalų išmetimą ir taršą;

- 4) teršalų išmetimas – medžiagų, virpesių, šilumos arba triukšmo tiesioginis arba netiesioginis išmetimas iš organizuotų arba pasklid[žiu] taršos šaltinių į orą, vandenį arba žemę“.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 19 2011 m. balandžio 28 d. ir liepos 8 d. sprendimais CTB, už augalų apsaugos ir biocidinių produktų pateikimo rinkai autorizacijos suteikimą ir pakeitimą atsakinga Nyderlandų institucija, nusprendė pakeisti įvairių augalų apsaugos produktų ir vieno biocidinio produkto, kurių sudėtyje yra veikliosios medžiagos imidakloprido, pasižyminčio, be kita ko, insekticidiniu poveikiu, autorizacijas.

- 20 2011 m. gegužės 11 d., rugpjūčio 24 d. ir spalio 25 d. raštais *Bijenstichting*, Nyderlandų bičių apsaugos asociacija, remdamasi Direktyva 2003/4, paprašė CTB atskleisti 84 dokumentus, susijusius su minėtomis autorizacijomis.
- 21 *Bayer*, be kita ko, kultūrų apsaugos ir kovos su parazitais srityje veikianti bendrovė, turinti daug šių autorizacijų, nesutiko su informacijos atskleidimu motyvuodama tuo, kad tai neigiamai paveiktų jos autorinę teisę ir komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumą, be to, dėl tokio atskleidimo netektų prasmės teisė į duomenų apsaugą.
- 22 2012 m. liepos 9 d. sprendimu CTB pirmiausia atmetė visus *Bijenstichting* prašymus dėl informacijos atskleidimo. Pagrįsdama šį neigiamą sprendimą CTB visų pirma tvirtino, kad šie prašymai nesusiję su „informacija apie emisiją į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą. Todėl minėtus prašymus būtų galima patenkinti tik jeigu palyginus bendrąjį interesą, kad informacija būtų atskleista, ir konkretų pateikimo rinkai autorizacijos turėtojo interesą, kad būtų išsaugotas atitinkamų duomenų konfidencialumas, būtų pateisintas duomenų atskleidimas, bet taip, anot CTB, šiuo atveju nėra.
- 23 *Bijenstichting* pateikus prieštaravimą dėl minėto neigiamo sprendimo, CTB vėliau iš dalies persvarstė savo sprendimą ir 2013 m. kovo 18 d. sprendimu šį prieštaravimą pripažino iš dalies pagrįstu.
- 24 Pastarajame sprendime CTB laikėsi nuomonės, kad dalykinė informacija apie faktinę augalų apsaugos arba biocidinių produktų emisiją į aplinką laikytina „informacija apie emisiją į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.
- 25 Anot CTB, šiuo atveju 35 dokumentuose, kuriuos prašyta atskleisti, buvo tokios informacijos. Todėl motyvai, kuriais buvo galima remtis norint atsisakyti atskleisti tokią informaciją, šios institucijos nuomone, buvo labai riboti. Vienas iš tokių motyvų buvo aptariamų produktų pateikimo rinkai autorizacijos turėtojo intelektinės nuosavybės teisių apsauga. Vis dėlto palyginusi bendrąjį interesą, kad informacija būtų atskleista, ir šių teisių apsaugą CTB nusprendė, kad pirmasis interesas viršesnis. Todėl ji nurodė atskleisti minėtus dokumentus.
- 26 Tarp šių 35 dokumentų buvo, be kita ko, imidakloprido poveikio bitėms laboratorinių tyrimų, tyrimų (pusiau) lauko sąlygomis, per kuriuos buvo matuojami augalų apsaugos ir biocidinių produktų likučiai ir jų veikliosios medžiagos likučiai, juos panaudojus ore arba dirvoje, randami sėklose, lapuose, žiedadulkėse ar iš apdorotų sėklų užaugusio augalo nektare, meduje ir ant bičių. Tarp dokumentų taip pat buvo imidakloprido judėjimo augaluose ir gutacijos, t. y. vandens lašų sunkimosi iš augalo, tyrimo santrauka ir du pristatymai.
- 27 Dėl kitų 49 dokumentų CTB laikėsi nuomonės, kad jie nebuvo susiję su „informacija apie emisiją į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą. Todėl, CTB manymu, buvo galima neleisti susipažinti su šiais 49 dokumentais remiantis ne tik intelektinės nuosavybės teisių apsauga, bet ir komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumu. Pagal šią nuostatą palyginusi aptariamus interesus CTB atsisakė atskleisti minėtus dokumentus.
- 28 Tiek *Bijenstichting*, tiek *Bayer* apskundė 2013 m. kovo 18 d. CTB sprendimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme – *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Apeliacinis administracinis prekybos ir pramonės teismas, Nyderlandai).
- 29 Siekdamas išspręsti ginčą, dėl kurio kreiptasi į jį, šis teismas kelia klausimą, be kita ko, dėl santykio tarp konfidencialumo tvarkos, numatytos specialiuosiuose teisės aktuose, reglamentuojančiuose augalų apsaugos ir biocidinių produktų pateikimą rinkai, t. y. klostantis pagrindinės bylos aplinkyboms galiojusiose direktyvose 91/414 ir 98/8 ir Reglamente Nr. 1107/2009, ir tarp Direktyvoje 2003/4 reglamentuojamos bendros leidimo susipažinti su dokumentais aplinkos srityje tvarkos.

- 30 Šiam teismui visų pirma kyla klausimas, ar, kaip teigia *Bijenstichting*, šios organizacijos prašomos informacijos konfidencialumą CTB turėjo pripažinti *Bayer* prašymu ne vėliau kaip keisdama aptariamų produktų pateikimo rinkai autorizaciją, ar vis dėlto, kaip tvirtina CTB, šios informacijos konfidencialumas taip pat galėjo būti pripažintas ir po to, kai *Bayer* pateikė prieštaravimą dėl *Bijenstichting* pagal Direktyvą 2003/4 vėliau pateiktų prašymų leisti susipažinti su minėta informacija, nors šie prašymai buvo susiję su informacija, kurios *Bayer* per pateikimo rinkai autorizacijos keitimo procedūrą neprašė laikyti konfidencialia.
- 31 Pirmuoju atveju CTB būtų turėjusi visiškai patenkinti *Bijenstichting* pateiktus prašymus atskleisti informaciją ir nebūtų galėjusi prireikus atmesti šių prašymų pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalį. O antruoju atveju CTB būtų galėjusi atsižvelgti į *Bayer* pastabas dėl informacijos konfidencialumo, pirmą kartą pareikštas gavus minėtus prašymus.
- 32 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja dėl sąvokos „informacija apie emisiją į aplinką“ pagal Direktyvos 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą aiškinimo ir kelia klausimą, ar informacija, su kuria susipažinti prašo leisti *Bijenstichting*, patenka į šią sąvoką.
- 33 Jeigu atsakymas būtų teigiamas, pastarosios organizacijos prašymai atskleisti informaciją negalėtų būti atmesti pagal šią nuostatą, motyvuojant tuo, kad toks atskleidimas neigiamai paveiktų *Bayer* pateiktos komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumą. O jeigu atsakymas būtų neigiamas, siekiant nustatyti, ar minėta informacija turi būti atskleista, reikėtų palyginti interesą, susijusį su šios informacijos konfidencialumu, ir viešąjį interesą dėl minėto atskleidimo.
- 34 Šiomis aplinkybėmis *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Apeliacinis administracinis prekybos ir pramonės teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar Direktyvos 91/414 14 straipsnyje ir (arba) Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnyje kartu su 59 straipsniu ir (arba) Direktyvos 98/8 19 straipsnyje įtvirtintos nuostatos reiškia, kad minėtuose straipsniuose nurodyto pareiškėjo pateiktame prašyme išsaugoti konfidencialumą, kaip jis suprantamas pagal minėtus 14, 63 ir 19 straipsnius, turi būti nuspręsta dėl kiekvieno atskiro informacijos šaltinio prieš atliekant autorizaciją arba autorizacijos momentu ir (arba) prieš pakeičiant autorizaciją arba jos pakeitimo momentu, atitinkamai priimant sprendimą, su kuriuo gali susipažinti tretieji asmenys?
 2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, ar Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad, nesant sprendimo, kaip nurodyta pirmajame klausime, atsakovas, kaip nacionalinės valdžios institucija, privalo atskleisti prašomą informaciją apie aplinką, kai toks prašymas pateikiamas suteikus autorizaciją ir (arba) pakeitus autorizaciją?
 3. Kaip reikia aiškinti Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 [dalies antroje pastraipoje] įtvirtintą sąvoką „emisija į aplinką“, jei šiuo klausimu atsižvelgiama į [prašymo priimti prejudicinį sprendimą] 5.5 punkte nurodytus šalių argumentus, išdėstytus remiantis [to prašymo] 5.2 punkte pateiktu dokumentų turiniu?
 4. a) Ar duomenys, kurie įvertina produkto, jo veikliosios medžiagos ir (arba) jo veikliųjų medžiagų ir kitų komponentų išleidimą į aplinką panaudojus produktą, turi būti laikomi „informacija apie emisiją į aplinką“?
b) Jei taip, ar šiomis aplinkybėmis yra svarbu tai, ar minėti duomenys buvo gauti atlikus tyrimus (pusiau) lauko sąlygomis arba kitokio tipo tyrimus (pavyzdžiui, laboratorinius ir translokacijos tyrimus)?

5. Ar informacija apie laboratorinius tyrimus, kada eksperimentu siekiama ištirti atskirus aspektus laikantis standartinių sąlygų, turi būti laikoma „informacija apie emisiją į aplinką“, jei atliekant šiuos tyrimus į daugelį veiksnių (pavyzdžiui, klimato poveikį) neatsižvelgiama, o eksperimentai dažnai vykdomi naudojant dideles – palyginti su įprastu naudojimu – dozes?
6. Ar šiomis aplinkybėmis „emisiją į aplinką“ reikia suprasti taip, kad ši sąvoka apima ir likučius, randamus produktą panaudojus eksperimente, pavyzdžiui, ore arba dirvoje, augalo (užaugusio iš apdorotos sėklos) lapuose, žiedadulkėse ar nektare, meduje ar netiksliniuose organizmuose?
7. Ar tai taip pat taikoma (medžiagos) dreifui matuoti naudojant produktą eksperimente?
8. Ar Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje <...> įtvirtinta sąvoka „informacija apie emisiją į aplinką“ reiškia, kad, jei tai susiję su teršalų išmetimu į aplinką, turi būti atskleisti visi informacijos šaltiniai, o ne tik (matavimo) duomenys, kurie prireikus gali būti gauti iš šių informacijos šaltinių?
9. Ar siekiant pagrįsti išimtį, susijusią su komercine ir pramonine informacija, kaip tai suprantama pagal [Direktyvos 2003/4] 4 straipsnio 2 dalies [pirmą pastraipą] d punktą, reikia atskirti, viena vertus, „emisijas“ ir, kita vertus, „medžiagų išleidimus ir kitus išmetimus į aplinką“, kaip apibrėžta [šios direktyvos] 2 straipsnio 1 dalies b punkte?“

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį

- 35 2016 m. balandžio 7 d. paskelbus generalinės advokatės išvadą, *Bayer* 2016 m. gegužės 9 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai pateikė dokumentą, kuriuo paprašė atnaujinti žodinę proceso dalį.
- 36 Grįsdama šį prašymą, *Bayer* iš esmės pirmiausia teigė, kad tik nacionalinis teismas turi nuspręsti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjama informacija, nurodyta ketvirtajame–aštuntajame prejudiciniuose klausimuose, yra susijusi su „emisija į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą. Todėl, jeigu Teisingumo Teismas, kaip siūlė ir generalinė advokatė, nuspręstų pareikšti poziciją dėl šių klausimų, *Bayer* prašo atnaujinti žodinę proceso dalį, kad Teisingumo Teismas galėtų susipažinti su dokumentais, kuriuos prašo atskleisti *Bijensterichting*, ir tuo remdamasis nustatyti, ar tuose dokumentuose išdėstyta informacija yra susijusi su „emisija į aplinką“. Toliau *Bayer* mano, kad generalinės advokatės pasiūlytuose atsakymuose į prejudicinius klausimus klaidingai suprasta išsami ir baigtinė dokumentų atskleidimo sistema, sukurta direktyvose 91/414 ir 98/8 ir Reglamente Nr. 1107/2009. Galiausiai, jeigu Teisingumo Teismas manytų, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama informacija susijusi su emisija į aplinką, *Bayer* taip pat prašo Teisingumo Teismo išnagrinėti klausimą dėl tikslų susipažinimo su tokia informacija sąlygų ir visų pirma, ar jos atskleidimas skaitykloje būtų priimtinas.
- 37 Šiuo klausimu pirmiausia pažymėtina, kad, viena vertus, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statute ir Procedūros reglamente nenumatyta šalių galimybė pateikti atsiliepiamus į generalinio advokato išvadą (žr., be kita ko, 2000 m. vasario 4 d. Nutarties *Emesa Sugar*, C-17/98, EU:C:2000:69, 2 punktą ir 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Döhler Neuenkirchen*, C-262/10, EU:C:2012:559, 29 punktą).
- 38 Kita vertus, primintina, kad, išklausęs generalinį advokatą, Teisingumo Teismas gali bet kada nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį pagal savo Procedūros reglamento 83 straipsnį – pirmiausia, jeigu mano, kad jam nepateikta pakankamai informacijos, arba jeigu nagrinėjant bylą reikia remtis argumentu, dėl kurio šalys ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodyti suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės (žr., be kita ko, 2016 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Borealis Polyolefine ir kt.*, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ir C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 40 punktą).

- 39 Šioje byloje konstatuotina, kad *Bayer* pateiktu prašymu atnaujinti žodinę proceso dalį iš esmės siekiama atsakyti į generalinės advokatės išvadą. Be to, Teisingumo Teismas mano, kad turi pakankamai informacijos sprendimui priimti ir nagrinėjant šią bylą nereikia remtis argumentu, dėl kurio šalys nebuvo pateikusios nuomonės.
- 40 Taigi prašymas turi būti atmestas.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmų dviejų klausimų

- 41 Pirmaisiais dviem klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Direktyvos 2004/3 4 straipsnio 2 dalis, siejama su Direktyvos 91/414 14 straipsniu, Direktyvos 98/8 19 straipsniu ir Reglamento Nr. 1107/2009 33 straipsnio 4 dalimi ir 63 straipsniu, turi būti aiškinama taip, kad tuo atveju, jeigu augalų apsaugos arba biocidinio produkto pateikimo rinkai autorizacijos prašantis asmuo per tokiai autorizacijai gauti numatytą procedūrą neprašė per šią procedūrą pateiktos informacijos laikyti konfidencialia, kompetentinga institucija, į kurią pasibaigus minėtai procedūrai tretieji asmenys pagal Direktyvą 2003/4 kreipėsi su prašymu leisti susipažinti su šia informacija, privalo jį patenkinti ir negali nagrinėti minėto pareiškėjo prieštaravimo dėl šio prašymo leisti susipažinti ir prireikus jo atmesti motyvuodama tuo, kad nagrinėjamos informacijos atskleidimas neigiamai paveiktų komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumą.
- 42 Kad būtų galima atsakyti į šiuos klausimus, reikia priminti, jog pagal Direktyvos 91/414 14 straipsnį, Direktyvos 98/8 19 straipsnį ir Reglamento Nr. 1107/2009 33 straipsnio 4 dalį ir 63 straipsnį augalų apsaugos arba biocidinio produkto pateikimo rinkai autorizacijos prašantis asmuo per tokiai autorizacijai gauti numatytą procedūrą gali prašyti laikyti konfidencialia informaciją, kuri yra pramoninė arba komercinė paslaptis arba kurią jis laiko neskelbtina komercine informacija ir kurios atskleidimas jam galėtų pakenkti gamybos arba komercijos požiūriu.
- 43 Tačiau Direktyvos 91/414 14 straipsnio pirmoje pastraipoje, Direktyvos 98/8 19 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnyje taip pat numatyta, kad šios nuostatos taikomos nepažeidžiant Direktyvos 2003/4.
- 44 Taigi Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino trečiųjų asmenų prašymams leisti susipažinti su informacija, kuri pateikta prašymo dėl augalų apsaugos arba biocidinių produktų pateikimo rinkai autorizacijos byloje ir kurią galima prašyti laikyti konfidencialia pagal minėtas nuostatas, taikyti bendrąsias Direktyvos 2003/4 nuostatas (žr., *a contrario*, 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Ville de Lyon*, C-524/09, EU:C:2010:822, 40 punktą).
- 45 Šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje valstybėms narėms leidžiama numatyti, kad prašymas leisti susipažinti su informacija apie aplinką gali būti atmestas, jeigu jos atskleidimas neigiamai paveiktų šiame straipsnyje numatytus interesus, be kita ko, komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumą.
- 46 Pagal šią nuostatą tokia galimybė nesiejama su reikalavimu pateikti prašymą laikyti informaciją konfidencialia iki prašymo dėl jos atskleidimo.

- 47 Vadinas, priešingai, nei teigia *Bijenstichting*, kompetentinga institucija, į kurią pagal Direktyvą 2003/4 kreiptasi su prašymu leisti susipažinti su informacija, kurią pateikė augalų apsaugos arba biocidinio produkto pateikimo rinkai autorizacijos prašantis asmuo per tokiai autorizacijai gauti numatytą procedūrą, neprivalo jo patenkinti ir atskleisti prašomos informacijos vien todėl, kad pareiškėjas prieš tai per minėtą procedūrą neprašė šios informacijos laikyti konfidencialia.
- 48 Taigi ši institucija turi galėti išnagrinėti, prirėikus remdamasi minėto pareiškėjo prieštaravimu, ar toks atskleidimas negalėtų neigiamai paveikti komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumo ir ar šis prašymas neturėtų būti atmestas taikant šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos d punktą.
- 49 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmuosius du klausimus reikia atsakyti: Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad aplinkybė, jog augalų apsaugos arba biocidinio produkto pateikimo rinkai autorizacijos prašantis asmuo per tokiai autorizacijai gauti numatytą procedūrą neprašė per šią procedūrą pateiktos informacijos laikyti konfidencialia pagal Direktyvos 91/414 14 straipsnį, Direktyvos 98/8 19 straipsnį arba Reglamento Nr. 1107/2009 33 straipsnio 4 dalį ir 63 straipsnį, nekliudo kompetentingai institucijai, į kurią pasibaigus minėtai procedūrai tretieji asmenys pagal Direktyvą 2003/4 kreipėsi su prašymu leisti susipažinti su šia informacija, išnagrinėti minėto pareiškėjo prieštaravimo dėl šio prašymo ir prirėikus jo atmesti pagal šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos d punktą motyvuojant tuo, kad minėtos informacijos atskleidimas neigiamai paveiktų komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumą.

Dėl trečiojo–septintojo ir devintojo klausimų

- 50 Trečiuoju–septintuoju ir devintuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar augalų apsaugos arba biocidinių produktų ar šiuose produktuose esančių medžiagų išmetimai į aplinką patenka į sąvoką „emisija į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą ir, jeigu patenka, ar duomenys apie šių išmetimų į aplinką įvertinimą ir jų poveikį, įskaitant duomenis iš tyrimų, atliktų (pusiau) lauko sąlygomis, arba duomenis, gautus iš laboratorinių ar translokacijos tyrimų, informacija apie likučius, randamus aplinkoje panaudojus nagrinėjamą produktą, ir tyrimai dreifui matuoti naudojant produktą, laikytini „informacija apie emisiją į aplinką“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 51 Nors nustatyti, ar įvairūs dokumentai, su kuriais leisti susipažinti šiuo atveju prašo *Bijenstichting*, patenka į sąvoką „informacija apie emisiją į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, turi prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas, Teisingumo Teismas privalo jam nurodyti visus objektyvius aspektus, kuriais reikia vadovautis atliekant tokį vertinimą.
- 52 Šiuo klausimu pirmiausia pabrėžtina, kad šioje direktyvoje nepateikta nei sąvokos „emisija į aplinką“, nei sąvokos „informacija apie emisiją į aplinką“ apibrėžtis, todėl jas reikia aiškinti atsižvelgiant į minėtos direktyvos 4 straipsnio 2 dalies antros pastraipos kontekstą ir ja siekiamą tikslą.
- 53 Viena vertus, kaip patvirtina Direktyvos 2003/4 5 konstatuojamoji dalis, priimdamas šią direktyvą Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė užtikrinti, kad Sąjungos teisė būtų suderinta su Orhuso konvencija, prie kurios Bendrija ketino prisijungti, ir numatė bendrąją sistemą, skirtą užtikrinti, kad bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, neprivalėdamas nurodyti savo intereso, turėtų teisę susipažinti su valdžios institucijų turima arba joms skirta informacija apie aplinką (žr., be kita ko, 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Fish Legal ir Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, 36 punktą).

- 54 Vadinasi, aiškinant Direktyvą 2003/4 reikia atsižvelgti į Orhuso konvencijos tekstą ir tikslą, kurį šia direktyva norima pasiekti Sąjungos teisėje (žr., be kita ko, 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Fish Legal ir Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, 37 punktą), visų pirma į šios konvencijos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos d punktą, kuriame numatyta, kad komercinė ir pramoninė paslaptis negali būti priešpriešinama aplinkos apsaugai svarbios informacijos apie emisiją atskleidimui.
- 55 Kita vertus, kaip nurodyta nusistovėjusioje Teisingumo Teismo praktikoje, Direktyva 2003/4 siekiama užtikrinti principinę teisę susipažinti su valdžios institucijų turima arba joms skirta informacija apie aplinką ir, kaip matyti iš šios direktyvos 9 konstatuojamosios dalies ir 1 straipsnio, pasiekti, kad minėta informacija būtų kuo plačiau sistemiškai prieinama ir platinama visuomenei (žr., be kita ko, 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Fish Legal ir Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, 66 punktą).
- 56 Tai reiškia, kaip aiškiai numatyta Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje ir Direktyvos 2003/4 16 konstatuojamojoje dalyje ir 4 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, kad informacijos atskleidimas turi būti bendroji taisyklė, o šiose nuostatose numatyti prašymo nepatenkinimo pagrindai turi būti aiškinami siaurai (žr., be kita ko, 2010 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Stichting Natuur en Milieu ir kt.*, C-266/09, EU:C:2010:779, 52 punktą ir 2011 m. liepos 28 d. Sprendimo *Office of Communications*, C-71/10, EU:C:2011:525, 22 punktą).
- 57 Numačius, kad komercinės ar pramoninės informacijos konfidencialumas negali būti priešpriešinamas „informacijos apie emisiją į aplinką“ atskleidimui, Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje leidžiama konkrečiai įgyvendinti šią taisyklę ir principą, pagal kurį siekiama sudaryti kuo platesnes galimybes susipažinti su valdžios institucijų turima arba joms skirta informacija apie aplinką.
- 58 Taigi, priešingai, nei teigia, be kita ko, *Bayer*, Vokietijos vyriausybė ir Europos Komisija, sąvokų „emisija į aplinką“ ir „informacija apie emisiją į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą nereikia aiškinti siaurai.
- 59 Taigi į pateiktus klausimus reikia atsakyti vadovaujantis šiais motyvais.
- Dėl sąvokos „emisija į aplinką“
- 60 Siekiant išaiškinti sąvoką „emisija į aplinką“ pagal Direktyvos 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, reikia nustatyti, ar, be kita ko, kaip tvirtina *Bayer*, Vokietijos vyriausybė ir Komisija, ši sąvoka turi būti atskiriama nuo sąvokų „išleidimai“ ir „išmetimai“ ir ar ji turi būti ribojama iki emisijos, reglamentuojamos Direktyvoje 2010/75, t. y. emisijos iš tam tikrų joje apibrėžtų pramoninių įrenginių, ar vis dėlto ši sąvoka taip pat apima produktų ar medžiagų, kaip antai augalų apsaugos arba biocidinių produktų, ir šių produktų sudėtyje esančių medžiagų išmetimus į aplinką.
- 61 Pirma, dėl klausimo, ar sąvoka „emisija“ turi būti atskiriama nuo sąvokų „išleidimai“ ir „išmetimai“, reikia pabrėžti, kad iš pirmo žvilgsnio atrodo, jog Direktyvos 2003/4 2 straipsnio 1 dalies b punkte, kuriame išvardyti į sąvoką „informacija apie aplinką“ galintys patekti faktoriai, įtvirtintas toks atskyrimas.
- 62 Vis dėlto, viena vertus, Orhuso konvencijoje šios sąvokos neatskiriamos; jos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos d punkte tik numatyta, kad komercinių ir pramoninių paslaptčių apsaugos negalima priešpriešinti „su aplinkos apsauga tiesiogiai susijusios informacijos apie teršalų išmetimą į aplinką“ atskleidimui.
- 63 Kita vertus, kaip generalinė advokatė nurodė savo išvados 59 punkte, toks emisijos, išleidimų ir kitų išmetimų atskyrimas netenka prasmės atsižvelgiant į Direktyva 2003/4 siekiamą tikslą atskleisti informaciją apie aplinką, ir jis būtų dirbtinis.

- 64 Tiek dujų ar medžiagų emisija į atmosferą, tiek kiti išmetimai arba išleidimai, kaip antai medžiagų, preparatų, organizmų, mikroorganizmų, virpesių, karščio ar triukšmo išleidimas į aplinką, ypač į orą, vandenį ir dirvą, gali paveikti šiuos įvairius aplinkos elementus.
- 65 Be to, didelė sąvokų „emisija“, „išleidimai“ ir „išmetimai“ turinio dalis sutampa, kaip rodo šios direktyvos 2 straipsnio 1 punkto b papunktyje vartojama formuluotė „kiti išmetimai“, vadinasi, emisija ir išleidimai taip pat sudaro išmetimus į aplinką.
- 66 Daugelyje Sąjungos teisės aktų, pavyzdžiui, Direktyvoje 2010/75, taip pat 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) (OL L 143, 2004, p. 56, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 8 t., p. 357) ir 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 166/2006 dėl Europos išleidžiamų ir perduodamų teršalų registro sukūrimo ir iš dalies keičiančiame Tarybos direktyvas 91/689/EEB ir 96/61/EB (OL L 33, 2006, p. 1), sąvokos „emisija“, „išmetimai“ ir „išleidimai“ daugiausiai laikomos lygiavertėmis.
- 67 Iš to matyti, kad, siekiant išaiškinti Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antros pastraipos sąvoką „emisija į aplinką“, jos nereikia atskirti nuo sąvokų „išleidimai“ ir „išmetimai“ į aplinką.
- 68 Antra, taip pat reikia nustatyti, ar, kaip teigia *Bayer*, Vokietijos vyriausybė ir Komisija, sąvoką „emisija į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą reikia apriboti iki emisijos, kurią reglamentuoja Direktyva 2010/75, t. y. pagal jos 3 straipsnio 4 punktą – iki medžiagų, virpesių, šilumos arba triukšmo tiesioginio arba netiesioginio išmetimo iš tam tikrų organizuotų arba pasklidusių pramoninių įrenginių į orą, vandenį arba žemę, išskyrus emisiją iš kitų šaltinių, pavyzdžiui, atsirandančią dėl produkto purškimo į orą arba jo naudojimo augalams, vandenyje arba dirvoje.
- 69 Teisinga, kad 2000 m. redakcijos Orhuso konvencijos taikymo vadove siūlyta, siekiant apibrėžti sąvoką „teršalų išmetimas“, remtis Direktyvos 96/61 2 straipsnio 5 punkte pateikta šios sąvokos apibrėžtimi, kuri taip pat suformuluota Direktyvos 2010/75 3 straipsnio 4 punkte, o 2014 m. redakcijoje nurodoma pastarojoje nuostatoje numatyta apibrėžtis.
- 70 Vis dėlto iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad, nors šis vadovas gali būti laikomas aiškinamuoju dokumentu, į kurį, be kitų reikšmingų dokumentų, prireikus galima atsižvelgti aiškinant Orhuso konvenciją, jame išdėstyta analizė neturi jokios privalomosios galios ir norminės reikšmės, kokią turi šios konvencijos nuostatos (žr., be kita ko, 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Fish Legal ir Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, 38 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 71 Viena vertus, nei Orhuso konvencijoje, nei Direktyvoje 2003/4 nėra nieko, kas leistų manyti, jog sąvoka „emisija į aplinką“ turi būti apribota iki emisijos iš tam tikrų pramoninių įrenginių.
- 72 Kita vertus, toks apribojimas prieštarautų pačiam Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos d punkto tekstui. Remiantis šia nuostata, visuomenei turi būti teikiama aplinkos apsaugai svarbi informacija apie teršalų išmetimą į aplinką. Informacija apie teršalų išmetimą iš kitų šaltinių nei pramoniniai įrenginiai, kaip antai sukeltą dėl augalų apsaugos arba biocidinių produktų naudojimo, lygiai taip pat svarbi aplinkos apsaugai kaip ir informacija, susijusi su pramoninės kilmės teršalų išmetimu.
- 73 Be to, sąvoką „emisija į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą apribojus iki emisijos iš tam tikrų pramoninių įrenginių, būtų nepaisoma pagal šią direktyvą siekiamo tikslo kuo plačiau skleisti informaciją apie aplinką.
- 74 Todėl negalima pritarti tokiam šios sąvokos aiškinimui.

- 75 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad nereikia nei atskirti sąvokos „emisija į aplinką“ nuo sąvokų „išleidimai“ ir „išmetimai“, nei jos apriboti iki emisijos, reglamentuojamos Direktyvoje 2010/75, išskyrus produktų arba medžiagų išleidimą į aplinką iš kitų šaltinių nei pramoniniai įrenginiai.
- 76 Todėl sąvoka „emisija į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą negali neapimti produktų ir medžiagų, kaip antai augalų apsaugos ir biocidinių produktų ir šių produktų sudėtyje esančių medžiagų, išleidimo į aplinką.
- 77 Vis dėlto ši sąvoka turi apsiriboti nehipotetine emisija, t. y. faktine arba numatoma produkto arba aptariamą medžiagą emisija įprastomis arba realistiškais naudojimo sąlygomis.
- 78 Paprastai nepakanka rinkai pateikti produkto, kad būtų laikoma, jog šis produktas bus neišvengiamai išleistas į aplinką, o informacija apie jį yra susijusi su „emisija į aplinką“, tačiau kitokio požiūrio laikomasi kalbant apie produktą, kaip antai augalų apsaugos arba biocidinių produktą, kuris, įprastai naudojant, išskiriamas į aplinką dėl savo funkcijos. Pastaruoju atveju numatoma šio produkto emisija į aplinką nėra hipotetinė.
- 79 Šiomis aplinkybėmis sąvoka „emisija į aplinką“ apima faktinę emisiją į aplinką naudojant produktą arba aptariamą medžiagą ir numatomą šio produkto arba šios medžiagos emisiją į aplinką įprastomis arba realistiškais minėto produkto arba minėtos medžiagos naudojimo sąlygomis, atitinkančiomis tas, dėl kurių suteikta autorizacija pateikti aptariamą produktą rinkai, ir vyraujančiomis zonoje, kurioje numatyta naudoti šį produktą.
- 80 Tačiau, kaip generalinė advokatė pabrėžė savo išvados 82 ir 83 punktuose, ši sąvoka negali apimti išimtinai hipotetinės emisijos. Iš Direktyvos 2003/4 1 straipsnio kartu su jos 2 straipsnio 1 punktu matyti, kad ja siekiama užtikrinti teisę susipažinti su informacija apie faktorius, kaip antai emisiją, kurie turi arba gali turėti įtakos aplinkos elementams visų pirma ore, vandenyje ir dirvoje. O taip savaime nėra išimtinai hipotetinės emisijos atveju.
- 81 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pasakytina, kad sąvoka „emisija į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą turi būti aiškinama kaip apimanti, be kita ko, produktų arba medžiagų, kaip antai augalų apsaugos arba biocidinių produktų ir šių produktų sudėtyje esančių medžiagų, išmetimą į aplinką, jeigu toks išmetimas yra faktinis arba numatomas įprastomis arba realistiškais naudojimo sąlygomis.

– Dėl sąvokos „informacija apie emisiją į aplinką“

- 82 Nagrinėjant klausimą, ar įvairios informacijos kategorijos, numatytos šio sprendimo 50 punkte, patenka į sąvoką „informacija apie emisiją į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, pirmiausia reikia patikrinti, ar, kaip tvirtina Nyderlandų vyriausybė, ši sąvoka apima vien informaciją apie pačią aptariamą augalų apsaugos arba biocidinių produktų – arba šių produktų sudėtyje esančių medžiagų – emisiją, t. y. duomenis apie tokios emisijos pobūdį, sudėtį, kiekį, laiką ir vietą, ar į šią sąvoką taip pat patenka duomenys apie minėtos emisijos poveikį aplinkai.
- 83 Šiuo klausimu pabrėžtina, kad, kiek tai susiję su šios nuostatos tekstu, matyti, jog jis skiriasi atsižvelgiant į kalbines versijas. Minėtos nuostatos versijoje prancūzų kalba nurodyta „informations relatives à des émissions dans l’environnement“ („informacija, susijusi su emisija į aplinką“), kai kuriose kitose kalbinėse versijose vartojama formuluotė „informations sur des émissions dans l’environnement“ („informacija apie emisiją į aplinką“). Konkrečiai versijoje vokiečių kalba nurodyta „Informationen über Emissionen in die Umwelt“, italų kalba – „informazioni sulle emissioni nell’ambiente“, o anglų kalba – „information on emissions into the environment“.

- 84 Remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, kadangi Sąjungos teisės nuostatą būtina aiškinti vienodai, reikalaujama, kad, esant įvairių kalbinių versijų neatitikimų, nagrinėjama nuostata būtų aiškinama atsižvelgiant į teisės akto, kurio dalis ji yra, kontekstą ir tikslą (žr., be kita ko, 2015 m. spalio 15 d. Sprendimo *Grupo Itevelesa ir kt.*, C-168/14, EU:C:2015:685, 42 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 85 Kaip nurodyta šio sprendimo 55 punkte, Direktyva 2003/4 siekiama užtikrinti teisę susipažinti su valdžios institucijų turima arba joms skirta informacija apie aplinką ir pasiekti, kad minėta informacija būtų kuo plačiau sistemiškai prieinama ir platinama visuomenei. Kaip matyti iš šios direktyvos 1 konstatuojamosios dalies, tokios galimybės susipažinti su informacija ir tokios informacijos platinimas padeda geriau suvokti aplinkosaugos klausimus ir veiksmingiau visuomenei dalyvauti priimant su aplinkos apsauga susijusius sprendimus (žr., be kita ko, 2011 m. liepos 28 d. Sprendimo *Office of Communications*, C-71/10, EU:C:2011:525, 26 punktą).
- 86 Šiais tikslais visuomenė turi turėti galimybę susipažinti ne tik su informacija apie pačią emisiją, bet ir su daugiau ar mažiau ilgalaikėmis šios emisijos pasekmėmis aplinkos būklei, pavyzdžiui, minėtos emisijos poveikiu netiksliniams organizmams. Visuomenės intereso susipažinti su informacija apie emisiją į aplinką esmė kaip tik yra žinoti ne tik tai, kas yra ar, tikėtina, bus išmesta į aplinką, bet ir, kaip generalinė advokatė nurodė savo išvados 86 punkte, suprasti, kaip aptariama emisija gali paveikti aplinką.
- 87 Vadinas, sąvoka „informacija apie emisiją į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą turi būti aiškinama kaip apimanti ne tik informaciją apie pačią emisiją, t. y. duomenis apie tokios emisijos pobūdį, sudėtį, kiekį, laiką ir vietą, bet ir duomenis apie daugiau ar mažiau ilgalaikes minėtos emisijos pasekmes aplinkai.
- 88 Tą konstatavus, reikia, antra, nustatyti, ar aplinkybė, kad aptariami duomenys, gauti iš tyrimų, atliktų (pusiau) lauko sąlygomis, laboratorinių tyrimų arba translokacijos tyrimų, t. y. tyrimų, susijusių su aptariamo produkto arba medžiagos migracijos augale analize, turi įtakos „informacijos apie emisiją į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą kvalifikavimui, visų pirma, ar į šią sąvoką gali patekti iš laboratorinių tyrimų gauti duomenys.
- 89 Į šį klausimą atsakytina taip, kad ši aplinkybė pati savaime neturi lemiamos reikšmės. Svarbu ne tiek tai, kad aptariami duomenys gauti iš tyrimų, atliktų (pusiau) lauko sąlygomis arba laboratorijoje, ar iš translokacijos tyrimų, kiek tai, kad minėtų tyrimų tikslas būtų įvertinti „emisiją į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, t. y. kaip nurodyta šio sprendimo 77 ir 78 punktuose, faktinę arba numatomą aptariamo produkto arba medžiagos emisiją į aplinką tokiais aplinkybėmis, kokios būtų būdingos įprastoms arba realistiškoms šio produkto arba šios medžiagos naudojimo sąlygoms, arba išanalizuoti emisijos poveikį.
- 90 Todėl visų pirma duomenys, gauti iš bandymų, per kuriuos tiriamos tam tikros aptariamo produkto arba medžiagos dozės, gerokai viršijančios maksimalią dozę, dėl kurios suteikta autorizacija pateikti rinkai ir kuri būtų naudojama praktikoje, arba gerokai didesnės koncentracijos naudojimas, nėra „informacija apie emisiją į aplinką“, nes tokie duomenys susiję su emisija, kuri nenumatoma įprastomis arba realistiškoms naudojimo sąlygoms.
- 91 Tačiau, priešingai, nei teigia Komisija, tyrimai, kuriais siekiama nustatyti produkto arba medžiagos toksiškumą, poveikį ir kitus aspektus nepalankiomis realistiškoms sąlygoms, kurių galima logiškai tikėtis, ir tyrimai, atlikti į įprastą žemės ūkio praktiką kuo panašesnėmis sąlygomis ir šio produkto arba medžiagos naudojimo zonoje vyraujančiomis sąlygomis, patenka į sąvoką „informacija apie emisiją į aplinką“.

- 92 Trečia, dėl klausimo, ar informacija apie likučius, aptinkamus aplinkoje po to, kai panaudojamas aptariamas produktas, ir tyrimai, skirti šios medžiagos dreifui naudojant produktą matuoti, sudaro „informaciją apie emisiją į aplinką pagal Direktyvos 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, viena vertus, primintina, kad, remiantis Direktyvos 91/414 2 straipsnio 2 punktu, Direktyvos 98/8 2 straipsnio 1 dalies g punktu ir Reglamento Nr. 1107/2009 3 straipsnio 1 punktu, likučiai yra medžiagos, kurių visų pirma randama augaluose ar ant jų arba kitur aplinkoje ir kurių atsiranda naudojant augalų apsaugos arba biocidinių produktą, įskaitant šios medžiagos metabolitus jų skilimo arba reakcijos produktus.
- 93 Taigi likučių buvimą aplinkoje lemia atitinkamo produkto arba šį produktą sudarančių medžiagų emisija į aplinką. Todėl tai yra šios emisijos pasekmė. Taip yra ne tik į orą purškiamų medžiagų arba aptariamo produkto ant augalų, dirvoje arba ant netikslinių organizmų paliekamų medžiagų likučių atveju, bet ir šių medžiagų metabolitų ir jų skilimo ar reakcijos produktų atveju. Net jeigu metabolitai gaunami transformuojantis aptariamo produkto sudėtyje esančioms medžiagoms, jie yra minėto produkto ir medžiagų emisijos į aplinką pasekmė.
- 94 Kita vertus, pažymėtina, kad dreifas yra augalų apsaugos arba biocidinių produktų lašelių arba garų judėjimas oru už tikslinės apdorojimo zonos ribų. Todėl tai taip pat yra minėtų produktų arba medžiagų emisijos į aplinką pasekmė.
- 95 Vadinas, informacija apie aplinkoje panaudojus atitinkamą produktą aptinkamus likučius ir tyrimai, skirti medžiagos dreifui naudojant produktą matuoti, patenka į sąvoką „informacija apie emisiją į aplinką“ pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.
- 96 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, laikytina, kad sąvoka „informacija apie emisiją į aplinką“ apima duomenis apie augalų apsaugos bei biocidinių produktų ir į šių produktų sudėtį įeinančių medžiagų „emisijos į aplinką“ pobūdį, sudėtį, kiekį, vietą ir laiką, taip pat duomenis apie šios emisijos daugiau ar mažiau ilgalaikį poveikį aplinkai, ypač informaciją apie likučius, aptinkamus aplinkoje panaudojus atitinkamą produktą, ir tyrimus, skirtus medžiagos dreifui naudojant produktą matuoti, neatsižvelgiant į tai, ar šie duomenys gauti iš tyrimų, atliktų (pusiau) lauko sąlygomis, laboratorinių ar translokacijos tyrimų.
- 97 Taip pat pabrėžtina, kad, priešingai, nei iš esmės teigia *Bayer* ir Vokietijos vyriausybė, taip aiškinant Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą nepažeidžiami nei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 16 ir 17 straipsniai, reglamentuojantys laisvę užsiimti verslu ir teisę į nuosavybę, nei TRIPS sutarties 39 straipsnio 3 dalis, kurioje užtikrinamas duomenų, kurių neatskleidė farmacijos arba chemijos produktų pateikimo rinkai autorizacijos prašantis asmuo, konfidencialumas. Dėl tokio aiškinimo praktinio veiksmingumo nepraranda ir Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnis, kurio 2 dalyje išvardyti duomenys, dėl kurių iš principo preziumuotina, kad jų atskleidimas paveiks, be kita ko, komercinių interesų apsaugą, ir kuriuos bet kuris asmuo pagal tos paties straipsnio 1 dalį gali prašyti laikyti konfidencialiais.
- 98 Dėl Chartijos 16 ir 17 straipsnių ir TRIPS sutarties 39 straipsnio 3 dalies primintina, kad, remiantis Chartijos 52 straipsnio 1 dalimi, joje užtikrinamos teisės gali būti ribojamos, kai tokie apribojimai numatyti įstatyme, nekeičia minėtų teisių ir laisvių esmės, yra būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus. Be to, TRIPS sutarties 39 straipsnio 3 dalyje leidžiama atskleisti farmacijos arba chemijos produktų pateikimo rinkai autorizacijos prašančio asmens pateiktus duomenis, kai tai būtina visuomenei apsaugoti.
- 99 Vis dėlto lygindamas, viena vertus, Chartijos 16 ir 17 straipsniuose ir TRIPS sutarties 39 straipsnio 3 dalyje užtikrinamas teises ir, kita vertus, aplinkos apsaugos ir kuo platesnės informacijos apie aplinką sklaidos tikslus, Sąjungos teisės aktų leidėjas, vadovaudamasis turima diskrecijos teise, laikėsi nuomonės, kad, siekiant užtikrinti šių tikslų pasiekimą, būtina numatyti, jog prašymo leisti susipažinti

su „informacija apie emisiją į aplinką“, atsižvelgiant į šios informacijos reikšmę ir svarbą aplinkos apsaugai, nebūtų galima atmesti motyvuojant vien tuo, kad jos atskleidimas paveiktų komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumą.

100 Šiuo požiūriu iš šio sprendimo 96 punkto išplaukiantis sąvokos „informacija apie emisiją į aplinką“ aiškinimas jokiū būdu nelemia, kad į šią sąvoką patenka ir visuomet turi būti atskleisti visi duomenys, esantys augalų apsaugos ir biocidinių produktų pateikimo rinkai autorizacijos byloje, ypač visi duomenys iš tyrimų, atliktų siekiant gauti šią autorizaciją. Juk į šią sąvoką įeina tik duomenys, susiję su „emisija į aplinką“, o tai reiškia, kad visų pirma neįtraukiami ne tik duomenys, nesusiję su aptariamo produkto emisija į aplinką, bet ir, kaip matyti iš šio sprendimo 77–80 punktų, duomenys, susiję su hipotetine emisija, t. y. įprastas arba realistiškas naudojimo sąlygas atitinkančiomis aplinkybėmis faktiškai neįvykusia arba nenumatoma emisija. Todėl toks aiškinimas neproporcingai nepaveikia Chartijos 16 ir 17 straipsniuose ir TRIPS sutarties 39 straipsnio 3 dalyje užtikrinamų teisių apsaugos.

101 Dėl Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio primintina, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 43 punkte, šis straipsnis taikomas nepažeidžiant Direktyvos 2003/4. Taigi iš minėto straipsnio jokiū būdu neišplaukia, kad jame nurodyti duomenys negali būti kvalifikuojami kaip „informacija apie emisiją į aplinką“ arba kad šie duomenys niekada negali būti atskleidžiami pagal šią direktyvą.

102 Be to, pabrėžtina, kad dėl tokio šios sąvokos aiškinimo, išplaukiančio iš šio sprendimo 96 punkto, minėtas 63 straipsnis nepraranda savo praktinio veiksmingumo. Juk šio straipsnio 2 dalyje įtvirtinta prezumpcija leidžia kompetentingai institucijai laikytis nuomonės, kad pateikimo rinkai autorizacijos prašančio asmens pateikta informacija, kuriai taikoma ši nuostata, iš principo yra konfidenciali ir negali būti teikiama visuomenei, jeigu nėra pagal Direktyvą 2003/4 pateikto prašymo leisti susipažinti su šia informacija. Ši prezumpcija taip pat užtikrina minėtam pareiškėjui, kad gavusi tokį prašymą kompetentinga institucija galės šią informaciją atskleisti tik patikrūsi, ar kiekviena konkreti informacija susijusi su emisija į aplinką ir ar kitas viršesnis viešasis interesas pateisina jos atskleidimą.

– Išvada

103 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į trečiąjį–septintąjį ir devintąjį klausimus reikia atsakyti, kad Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa turi būti aiškinama taip:

— sąvoka „emisija į aplinką“ pagal šią nuostatą apima produktų arba medžiagų, kaip antai augalų apsaugos arba biocidinių produktų ir šių produktų sudėtyje esančių medžiagų, išmetimą į aplinką, jeigu toks išmetimas yra faktinis arba numatomas įprastomis arba realistiškoms naudojimo sąlygomis;

— sąvoka „informacija apie emisiją į aplinką“ pagal šią nuostatą apima duomenis apie augalų apsaugos ir biocidinių produktų ir į šių produktų sudėtį įeinančių medžiagų „emisijos į aplinką“ pobūdį, sudėtį, kiekį, vietą ir laiką, taip pat duomenis apie šios emisijos daugiau ar mažiau ilgalaikį poveikį aplinkai, ypač informaciją apie likučius, aptinkamus aplinkoje panaudojus atitinkamą produktą, ir tyrimus, skirtus medžiagos dreifui naudojant produktą matuoti, neatsižvelgiant į tai, ar šie duomenys gauti iš tyrimų, atliktų (pusiau) lauko sąlygomis, laboratorinių ar translokacijos tyrimų.

Dėl aštuntojo klausimo

104 Aštuntuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą reikia aiškinti taip, kad gavus prašymą leisti susipažinti su informacija apie emisiją į aplinką turi būti atskleistas visas informacijos šaltinis ar tik reikšmingi duomenys, kurie gali būti iš jo gauti.

- 105 Iš šios nuostatos matyti, kad Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a, d ir f–h punktuose numatytais pagrindais negalima remtis nagrinėjant prašymą leisti susipažinti su informacija apie aplinką, jeigu toks prašymas susijęs su informacija apie emisiją į aplinką. Šiomis aplinkybėmis, jeigu prašomos informacijos atskleidimas neigiamai paveiktų vieną iš šioje nuostatoje numatytų interesų, turi būti atskleidžiami tik reikšmingi duomenys apie emisiją į aplinką, kuriuos galima išvesti iš informacijos šaltinio, jei šiuos duomenis įmanoma atskirti nuo kitos minėtame šaltinyje esančios informacijos, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 106 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į aštuntąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad nagrinėjant prašymą leisti susipažinti su informacija apie emisiją į aplinką, kurios atskleidimas neigiamai paveiktų vieną iš šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a, d ir f–h punktuose numatytų interesų, turi būti atskleidžiami tik reikšmingi duomenys apie emisiją į aplinką, kuriuos galima išvesti iš informacijos šaltinio, jei šiuos duomenis įmanoma atskirti nuo kitos minėtame šaltinyje esančios informacijos, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 107 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinančios Tarybos direktyvą 90/313/EEB 4 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad aplinkybė, jog augalų apsaugos arba biocidinio produkto pateikimo rinkai autorizacijos prašantis asmuo per tokiai autorizacijai gauti numatytą procedūrą neprašė per šią procedūrą pateiktos informacijos laikyti konfidencialia pagal 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką 14 straipsnį, 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką 19 straipsnį arba 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinančio Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB 33 straipsnio 4 dalį ir 63 straipsnį, nekliudo kompetentingai institucijai, į kurią pasibaigus minėtai procedūrai tretieji asmenys, remdamiesi Direktyva 2003/4, kreipėsi su prašymu leisti susipažinti su šia informacija, išnagrinėti minėto pareiškėjo prieštaravimo dėl šio prašymo ir prireikus jo atmesti pagal šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos d punktą motyvuojant tuo, kad minėtos informacijos atskleidimas neigiamai paveiktų komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumą.**
- 2. Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa turi būti aiškinama taip:**
 - sąvoka „emisija į aplinką“ pagal šią nuostatą apima produktų arba medžiagų, kaip antai augalų apsaugos arba biocidinių produktų ir šių produktų sudėtyje esančių medžiagų, išmetimą į aplinką, jeigu toks išmetimas yra faktinis arba numatomas įprastomis arba realistiškomis naudojimo sąlygomis;

- sąvoka „informacija apie emisiją į aplinką“ pagal šią nuostatą apima duomenis apie augalų apsaugos ir biocidinių produktų ir į šių produktų sudėtį įeinančių medžiagų „emisijos į aplinką“ pobūdį, sudėtį, kiekį, vietą ir laiką, taip pat duomenis apie šios emisijos daugiau ar mažiau ilgalaikį poveikį aplinkai, ypač informaciją apie likučius, aptinkamus aplinkoje panaudojus atitinkamą produktą, ir tyrimus, skirtus medžiagos dreifui naudojant produktą matuoti, neatsižvelgiant į tai, ar šie duomenys gauti iš tyrimų, atliktų (pusiau) lauko sąlygomis, laboratorinių ar translokacijos tyrimų.
3. Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad nagrinėjant prašymą leisti susipažinti su informacija apie emisiją į aplinką, kurios atskleidimas neigiamai paveiktų vieną iš šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a, d ir f–h punktuose numatytų interesų, turi būti atskleidžiami tik reikšmingi duomenys apie emisiją į aplinką, kuriuos galima gauti iš informacijos šaltinio, jei šiuos duomenis įmanoma atskirti nuo kitos minėtame šaltinyje esančios informacijos, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Parašai.